

Pisownia imienia św. Szarbela

Komisja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Konferencji Episkopatu Polski, po zasięgnięciu opinii arabistów i Zespołu Języka Religijnego Rady Języka Polskiego PAN, **zdecydowała przyjąć zapis „Szarbел”**. W związku z tym, imię Świętego Szarbela Machlufa będzie odtąd zapisywane w tej formie w kalendarzu liturgicznym i tym samym w księgach liturgicznych.

Imię "Szarbел" jest pochodzenia syriackiego (inaczej: syryjskiego, syro-aramejskiego). W transkrypcji i transliteracji wyrazów syriackich, podobnie jak arabskich, nie stosuje się w języku polskim francuskiego digrafu "ch" na opisanie głóski "sz".

W różnych językach **transkrypcja tego imienia jest uzależniona od własnych norm**: łacina - Sarbelius, francuski - Charbel, angielski - Sharbel, niemiecki - Scharbel, czeski - Šarbel. Nie ma więc powodu, aby w Polsce to imię było zapisywane według francuskiej ortografii.

Dla przypomnienia, obchód Świętego Szarbela Machlufa (1828-1896 r.) w kalendarzu powszechnym (łacińskim) przypada 24 lipca, natomiast w kalendarzu ogólnopolskim 28 lipca.

W *Martyrologium Romanum* pod datą 29 stycznia, występuje jeszcze jeden święty o tym imieniu – to św. Szarbел Edeski (zm. ok. 250 r.).

Podpisał ks. Jacek Nowak SAC
sekretarz Komisji Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów KEP

(rok 2017)